

Krótką biografia Śri Śrimad Bhaktiwedanty Narajana Goswamiego Maharadża

„O autorze”

(z Wenu-gity, Pieśni fletu Kryszny)

Jego Świątobliwość Śri Śrimad Bhaktiwedanta Narajana Maharadża jest uczniem Om Wisznuopada Śri Śrimad Bhakti Pradžjana Keśawa Goswamiego Maharadża, jednego spośród czołowych uczniów Om Wisznuopada Śri Śrimad Bhaktisiddhanty Saraswatiego Prabhupady.

Śrila Narajana Maharadża przyszedł na świat 16 lutego 1921 roku w dniu Amawasja, czyli nowiu księżyca, w wiosce o nazwie Tewaripur położonej niedaleko brzegu świętej rzeki Ganges w stanie Bihar w Indiach. [Okolice te słyną jako miejsce, gdzie pojawili się Ramaczandra i Wiśwamitra Muni, by zabić demona Tarakę]. Pochodzi z bardzo religijnej rodziny braminów Triwedi. W dzieciństwie miał wiele okazji, by towarzyszyć swojemu ojcu w trakcie kirtanów oraz wielu religijnych uroczystości.

W lutym 1947 roku spotkał po raz pierwszy swojego mistrza duchowego. Do spotkania doszło w Nawadwip Dham w Bengalu Zachodnim. Pojechał tam ze swojej rodzinnej wioski po spotkaniu z uczniem Śrila Bhaktisiddhanty Saraswatiego Thakura, Śrila Narottamanandą Brahmaczarim, który propagował nauki Pana Czajtanji w tych okolicach. Przekonany przez niego do wyjątkowości filozofii głoszonej przez aczarjów w linii Śrila Rupy Goswamiego, opuścił dom rodzinny i przyłączył się do misji swojego guru, by podporządkować jej życie.

W trakcie corocznego parikramu przybył do Nawadwip Dham i dołączył do wielbicieli biorących w nim udział. W dniu Gaura-purnimy, wieńczącym parikram, otrzymał od Śrila Keśawy Maharadża dwie inicjacje jednocześnie: harinama i gajatri, a wraz z nimi imię Śri Gaura Narajana. Niedługo po tym wydarzeniu jego mistrz duchowy nadał mu tytuł Bhakta-bandhawa, który oznacza „przyjaciel wielbicieli”, ponieważ Sri Gaura Narajana w przykładowy sposób zawsze służył wszystkim bhaktom.

Pięć następnych lat spędził na intensywnych, wypełnionych nauczaniem podróżach po Indiach wraz ze swoim guru. W 1952 roku, w dniu Gaura-purnimy, przyjął od swojego guru inicjację do życia w sanjasie, czyli w ascezie. W 1954 roku Śrila Keśawa Maharadża powierzył mu odpowiedzialność za nowo otwartą świątynię w Mathurze nazwaną Śri Keśawadzi Gaudija Matha. Odtąd Śrila Bhaktiwedanta Narajana Maharadża spędzał część roku w Mathurze oraz w innej części Bengalu, działając niestrudzenie w obu miejscach. Tak działo się przez czternaście kolejnych lat. Śrila Keśawa Maharadża wyznaczył go na wiceprezydenta Śri Gaudija Wedanta Samiti oraz redaktora publikacji w hindi i redaktora naczelnego miesięcznika Śri Bhagawat Patrika. W 1968 roku Śrila Keśawa Maharadża odszedł z tego świata, a Śrila Narajana Maharadża przeprowadził wszystkie wymagane ceremonie pogrzebowe.

Jako pokorny sługa Śri Gaudija Wedanta Samiti, Śrila Narajana Maharadża zaczął w tym czasie organizować coroczny Karttika Wradża Mandala Parikram, który odbywa się po dziś dzień. Jego guru poprosił go, by przetłumaczył książki Śrila Bhaktiwiny Thakura z bengali na hindi, jego język ojczysty. Śrila Narajana Maharadża wypełnił tę prośbę, tłumacząc najbardziej znaczące dzieła Thakura, wśród których są m.in. „Jaiva Dharma”, Caitanya-siksamrta”,

„Bhakti-tattva-viveka”, „Vaisnava-siddhanta-mala”. Wszystkie te książki są obecnie przetłumaczone na język angielski przez jego zwolenników. Śrila Narajana Maharadża wygłasza także wykłady w hindi, bengali oraz po angielsku na terenie całych Indii. Wszystkie jego wystąpienia są nagrywane i sukcesywnie spisywane oraz tłumaczone na angielski dla potrzeb wydawniczych.

Znaczącą rolę w życiu Śrila Narajana Maharadża odegrało spotkanie i bliska relacja z Jego Świętobliwością Śrila A. C. Bhaktiwedantą Swamim Maharadżą Prabhupadem, znanym na świecie nauczycielem wisznuizmu szkoły Gaudija oraz założycielem Międzynarodowego Towarzystwa Świadomości Kryszny. Ich pierwsze spotkanie miało miejsce w Kalkucie w 1948 roku, gdzie przybyli z okazji inauguracji nowego ośrodka Gaudija Wedanta Samiti (współfinansowanego przez Śrila Bhaktiwedantę Swamiego Maharadża) przy Ghosh Para Lane - obaj mieli tam do wykonania konkretne zadania. Do ponownego spotkania doszło kilka lat później, gdy Śrila Narajana Maharadża towarzyszył swojemu guru podczas podróży do Jhansi, gdzie Śrila Bhaktiwedanta Swami Maharadża usiłował założyć towarzystwo wisznuitów, któremu nadał nazwę Liga Bhaktów. We wczesnych latach pięćdziesiątych Śrila Bhaktiwedanta Swami Maharadża przybył do Mathury i zamieszkał na jakiś czas w Śri Keśawadzi Gaudija Math na zaproszenie swojego brata duchowego Śrila Keśawy Maharadża. Regularna służba oddania i kontakt oraz dyskusje na temat wisznuickiej siddhanty pogłębiły relację między oboma wielbicielami. Śrila Narajana Maharadża, który uważał Śrila Bhaktiwedantę za wyżej postawionego od siebie, zaczął uważać go jednocześnie za swego przyjaciela.

W 1959 roku Śrila Bhaktiwedanta przyjął od Śrila Keśawy Goswamiego Maharadża sanjasę i otrzymał tytuł Śri Śrimad Bhaktiwedanta Swami Prabhupada. Wedyjską ceremonię ofiarną wraz ze wszystkimi rytuałami przeprowadził Śrila Narajana Maharadża.

Śrila Bhaktiwedanta Swami Maharadża już mieszkał w tym czasie we Windawan, najpierw w Wamsi Gopala Mandir, a kilka lat później w Śri Śri Radha Damodara Mandir. Śrila Narajana Maharadża często składał mu wizyty. Gotował dla niego, spożywał razem z nim prasada i dyskutował o filozofii wisznuickiej.

Kiedy Śrila Bhaktiwedanta Swami Maharadża wyjechał na Zachód nauczać i udało mu się założyć pierwszą świątynię Radha-Kryszny w Ameryce, Śrila Narajana Maharadża wysłał mu pierwszy bęben (mridangę) i czynele, potrzebne do sankirtanu. Śrila Bhaktiwedanta Swami Maharadża regularnie pisywał do Śrila Keśawa Maharadża oraz Śrila Narajana Maharadża. Kiedy w 1968 roku Śrila Keśawa Maharadża wszedł w swoje nitja-lila, Śrila Prabhupada kontynuował pisanie do Śrila Narajana Maharadża aż do własnego odejścia z tego świata.

Pod koniec życia kilka razy osobiście poprosił Śrila Narajana Maharadża, by ofiarował swoje towarzystwo jego zachodnim uczniom i pomógł im zrozumieć głęboką prawdę filozofii wisznuickiej w sukcesji Śrila Rupy Goswamiego. Śrila Narajana Maharadża pokornie zgodził się wypełnić tę prośbę, uznając Śrila Prabhupada za jednego ze swoich siksza-guru. Śrila Prabhupada poprosił go także Śrila, by pokierował ceremonią pogrzebową po jego odejściu. Obie prośby są wyraźnym dowodem mocnej i całkowitej wiary, jaką pokładał w Śrila Narajanie Maharadży.

Przez trzy dekady, jakie minęły od odejścia Śrila Prabhupady w listopadzie 1977 roku, Śrila Narajana Maharadża z niezłomną wolą wypełnił jego ostatnią prośbę, oferując przewodnictwo oraz schronienie wszystkim tym, którzy tego u niego szukają, a poprzez swoje książki, teraz dostępne w języku angielskim, dzieli się swoją osobą oraz głębokimi przemyśleniami ze szczerymi poszukiwaczami prawdy na całym świecie. Od pół wieku Śrila Narajana Maharadża uosabia czyste i wzniosłe życie dedykowane służbie dla mistrza duchowego, Śri Czajtjanji Mahaprabhu oraz Radzie i Kryszenie, Boskiej Parze. Jako ich zaufany sługa, rozświecła drogę tym, którzy pragną odkryć ocean ekstatycznej radha-dasjam, służby dla olśniewająco pięknych lotosowych stóp ukochanej Śri Kryszy - Śrimati Radharani oraz zagłębić się w nim.